

גיד הנשה פרק שביעי חולין

מסורת הש"ס

(א) ב"מ דדא: (ב) מפקיס ט:
 נדה יתא כחובות טו:
 (ג) מכשירין פ"ב (מ"ט)
 ע"פ. (ד) (ליתא במסנה).
 (ה) שקלים פ"ו מ"ג.
 (ו) נזירות ט. ושי"ט. (ז) ופ"ל
 במכשירין. (ח) ולקמן נח. א.
 (ט) ודף עד.

הנהגות הב"ח

(א) רחוב' ד"ה אמר רב וכו'
מרוצא דעלמא וחלופיה
ואפילו בבהמה שלימה
וחומרם בעלמא הוא הק"ד
והשאר נמחק: (ב) ד"ה
הכא וכו' היינו קיפא וכו'
וניכנסתיהו דניגידדו:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

אִי הוּוֹת פִּיסַם מִינְאִי. אַם הֵיִת שֶׁלֹּם עֲמִי. שׁוֹנְאִים הִיוּ זֶה לָהֶּ: דַּעֲבָדִי אֲחִמּוֹל. שְׁתַּחֲוִי אֲחִמּוֹל: שְׁטַשָּׁה שְׁלָא כְּהוֹנָן. שְׁמַכְר טַרְפָּה טַעֲוִיד כּוֹכְבִים לְמוֹכְרָה כְּמִקּוּלִין וְהַטְעָה אַח טַחֲבִיר וְלִקַּח מִן הַטְעִיד כּוֹכְבִים: אִזּוּ נֶאֱסָר. כְּתַמִּיה מִלִּיקִין בְּשַׁר הִיּוֹם מִן הַטְעִיד כּוֹכְבִים כְּמִקּוּלִין הוּוֹל וְרִיב טַחֲבִי יִשְׂרָאֵל: מִקּוּלִין. מִיִּשְׁלָח: מִקּוּלִין וְטַחֲבִי יִשְׂרָאֵל. לְהוֹרֵם מִקּוּלִין הַעֲמִידִין עֲבִיר וְטַחֲבִי יִשְׂרָאֵל מִתַּעֲסִקִין בָּהֶם: בְּשַׁר כְּהוֹנָן בִּיד עוֹבֵד כּוֹכְבִים. שְׁטַשָּׁה שְׁלָא מִן הַטְעִידִים לְהַשְׁתַּחֲוֹב בּוֹ דִּהּוּא וְדִלִּי אֵלָּא שְׁטַשָּׁה: מוֹפָר. דְּבַחַר רִיב טַחֲבִי יִשְׂרָאֵל וְלִקַּח וְלִטְרַפָּה לִכְנֹל לְהַשְׁתַּחֲוֹב דֹּאס אִימַח דְּלוֹחִי טַרְפָּה לֹא הוּוֹת מִזְוִין לִי כִּיד לְמוֹכְרָה כְּמִקּוּלִין: אִדְּחִילוֹן לְעוֹלָמִי לְחַבְרִי. וְשַׁקֵּר דִּכְר: אִזּוּ נֶאֱסָר.

אי הוות פייסט מינאי מי לא ספי' לך משור
של פטם דעבדי אתמול א"ל אכלי משופרי
שופרי א"ל מנלך א"ל דובן פלוני עובד
כוכבים וספא לי א"ל תרי עבדי וההוא טרפה
הוה אמר רבי בשביל שומה זה שעשה שלא
כהוגן אנו נאסור כל המקולין רבי למעמיה
אמר מקולין ומבחי ישראל בשר הנמצא
ביד עובד כוכבים מותר איכא דאמרי אמר
רבי מפני שומה זה דאיכיון לצעוריה לחבריה
אנו נאסור כל המקולין מעמא דאיכיון
לצעוריה לחבריה הא לאו הכי אסור והתניא
רבי אומר "מקולין ומבחי ישראל בשר
הנמצא ביד עובד כוכבים מותר שאני הכא
דאיתחוק איסורא"¹⁶ אמר רב בשר כיון
שנתעלם מן העין אסור מיתבי רבי אומר
ממקולין ומבחי ישראל בשר הנמצא ביד עובד
כוכבים מותר נמצא ביד עובד כוכבים שאני
תא שמע תשע ¹⁷דנתיב כולן מוכרות בשר
ששחוטתה ואחת מוכרת בשר נבלה ולקח
ממאחת מהן ואינו יודע מאיזה מהן לקח
ספקו אסור ובנמצא הלך אחר הרוב הכא
ננמי בנמצא ביד עובד כוכבים תא שמע
¹⁸נמצא בה בשר ¹⁹(אם חי) הלך אחר רוב
כוכבי ואם מבושל הלך אחר רוב אוכלי
כוכבי וכן תימא הלך נמי בנמצא ביד עובד
כוכבים מבושל הלך אחר רוב אוכלי בשר
ונתוי אי דעובד כוכבים נקט ליה אי דישירא
נקט ליה הכא במאי עסקין בעומד ורואהו
תא שמע ²⁰נמצא בגבולין אברים נבלות
התיבות מותרות וכי תימא הכא נמי בעומד
ורואהו אברים נבלות אמאי מידי הוא
מעמא אלא לרב הא איתמר עלה רב אמר
באכילה והא דרב "לאו בפירוש אתמר
אלא מכללא אתמר דרב הוה יתיב אמברא
דאישתמיט חוץ לההוא גברא דהוה קא
מתוור

ברוב טבחי ישראל מותר: **בעמוד ורואו**. משעה שנפל מיד האדם לשם ובעודו ביד הנעלים לא נאסר ואפי' היה עובד כוכבים דהא נמאס ביד עובד כוכבים מותר: **נמאס בנבולין**. משנה היא בחסכת שקלים בשר הנמאס בעורו אברים שולט שן דרך לנחמה לנחמים נמאס בנבולין אברים שולט שן דרך לחסכה לאברים ושלשיתו לנאספה: **חסיכות מוסרו**. וברוב טבחי ישראל קאמר וריון דנחמכות לתחיכות ודאי לנחמה קיימי: **מוסרום ששום נבלה**. דלא מטמאי ואי אכיל לה לא לקי דספק הוא ומיחוי בנחמה סקורה ואילו אברים עיניה מחזיקין להו בידאי נבלה ולקי: **דא דרר**. שנתעלם מן העין: **אמכרא אפסטיס**. על מקום ממבר של דומה נהר:

מחזור

אָנן נאָסור את ב"ה המקולין מקולין הם אלוהם עובדי כוכבים
שקולתין בשר מן הטעם להשכר וזקאמר דלן לנו לאסור
מליקת בשר היום משאר מקולין ולחוש שזמנו שמכרה לזה טרפה
למכרה במקולין אע"פ שלא הכריזו כן מכל לאחרים ומזכירם במקולין
או כמו שמכר זה הטעם טרפה כמו
כן עשו שאר טעמים או הן אלוהם ושרי
שאר מקולין הואיל ורוב טעמי שרפלה
לזה מההוא עובד כוכבים שרפלה
מניס: **רבי** אע"פ דאמר מקולין
ובבחי ישראל בשר הנמצא ביד עובד
כוכבים הותר. ולא חיישין שמה יצא
עובד כוכבים מנבלה שזכרנו למכור
במקולין או אם מכר אחד מן הטעמים
טרפה לעובד כוכבים הנה לקנות
ממנו לאכילה ולא כדי למכור במקולין
אין לאסור בשביל כן מקולין דעובדי
כוכבים דבחר בשר בשר אלוין שקולין
מטעמים שרפלה כדי למכור במקולין
שהיא כשרה: **טעמא** דאיבון
הצעירה הא לאו הכי אסור והתניא
בז' פירוש דשרינן בשר הנמלא ביד
עובד כוכבים דלוינן דתר רובא וזה
חיישין שמה הביא נבלה מביטו למכור
במקולין הנה נמי יריל בשר רובא ולא
יחוש לשאר מקולין ומשני שאני הכס
ליתחמוק אסורא פירוש החזק שיש
לעסור במקולין: **אמר** רב בשר
שנתעלם מן העין אסור. ואפילו בעיר
שיש בה רוב טעמי ישראל דחיישין שמה
עורבין איתו נבלה מרובא דעלמא
ולחפיה (ו) וזוהרה צלמלא הוה משום
עובדא דהוה דלנקמן:

ספקו אסור. לכל קצוב נחמיה על מחלה דמי ואלו דקיי"לס מדרווייטא דחז' צטלי היינו שמעורב ואינו ניכר האיסור אבל הכא ידוע האיסור בדוכתים ותחת המזכרת כשר נכלה ונצטרך חסוב אפי' מעורב לא צטלי ואחר כל קצוב כי דלאחר כפ' התערובות (ומח' עג.) גבי תערובות צעלי חיים תחשיבי ולא צטלי דפרין ונמשך ונקריב דחז' מינייהו וימלא ונמשך עקרוב פירש ומשני נמשך נחמיה הוה ליה קצוב וכל קצוב כ' ועיקר הטעם אינו משום קצוב אלא משום דצעלי חיים לא צטלי כמו דב' שררתי ימנעתי: **ובנמצא** הדף

אחר הרוב. וא"ת דנמקום שמכרין והכריו משום טרפה אמת
לאכרין כל המקולין על עובדי כוכבים ולא אולין במד דשראל דהו
רובא וכשר וכן במקום שאין מכרין לא אולין במד רוב קשרים ומיהו
איכא למימר דהתם משום המקולין הוה לא קיום אבל קיום דבשר
הנמלא דבר עובד כוכבים שלא בתקולין אסור בין קיום בהכריו ולא
בהאחמריין הלך אחר הרוב אע"א דשרין הלא נמלא ביד עובד כוכבים
דמסתברא דהא דאמר רבי לעזר מקולין ועבדי ישראל בשאר הנמלא
ביד עובד כוכבים נותר היינו במקום שמכרין ולא הכריו אבל
הכריו אסור לך על גב דקתני נמלא דמשמע שלא בתקולין ועוד
לדפסקין במקום שאין מכרין לקנות מן העובד כוכבים בתקולין
אע"פ שרוב עבדי ישראל דחיישין דלמא אחרימי לטבחי ישראל
ובליהא דשדו עורבי נמנעו וימא דכפירי משום דהיתירא שכיח טפי
בזיד דרוב בהמות אינן טרפות ונראה דתקנתא בעלמא הוא שעשו
אע"פ שרוב עבדי ישראל וכן במקום שמכרין והכריו שלא לקנות
לא תלמיא לא לעובד כוכבים דלמא אחי לנצוטי ישראל אע"א
בזיד עובד כוכבים. וא"ת דאמר בפ"ק דפסחים (דף ט: וס' ד"ה היינו)
תשעה מנייות דפסקין אסור פירש וחתא עכבר ושקל היינו סופא
נמלא ביד עובד כוכבים דמה ה"ל נמלא בפ' עכבר ומה לי נמלא
שקל מן הגזרים שזולת הפס' בתקום הקדושות ובפ' המעשרות
פירש ומאי קושא והלא כיון דחזוין בשעה שפירש דמחיליד ספקא
ה' עניין זה שלא נראה בשעה שפירש וא"ת דהתם משני גזירה
בכוכבים משום גזירה שמא יקח מן הקבוע וכו' דהתם מני אס'
יקח מן הקבוע דל"כ אמאי יקח ע"פ סתמא חזי דפירשו מעלמא
בטות כולן אסורין פירש א' מהם לרבות ומרובה לרבות מותרין למה
גזירה שמא יקח מן הקבוע ואין סברא לחלק בין קדשים ועבודת כוכבים
שהאסור ידע במקומו ואין חנות המוכרת נכלה מעורבת אלא ידועה
בקבוע ודוקא התם שהאסור מעורב בהיתר וכו' היה מחיר ששכנס
מ מרובה קפריש ואין נראה אלא דוקא כשהאסור ידוע כשפירשתי:

אסיה

עין משפט
נר מצוה

כח א ב מ"י ס"ח מהל'
 מאכלות אסורות הל'
 יא יב סמג לחרץ קמא
 טוש"ע י"ד ס"י סג טע"ף
 א:
 סמג ג מ"י סס הלכה יא
 סמג טס טוש"ע י"ד
 ס"י ק' טע"ף ג:
 ג ד מ"י ס"טס מהלכות
 פסולי הדיקדוקין הל'
 ד:

לעז רש"י

מיישל"ת (מיישילי"ש).
אטלזים.

רבינו גרשום (המבשר)

[illegible]